

18 Οκτωβρίου 2022

«Οι Κρυπτοχριστιανοί, ένα διαρκές θαύμα στη σύγχρονη Τουρκία»: Διάλογος στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia / Συνεντεύξεις](#)

Με τόση καταπίεση, μετά από τόση πλύση εγκεφάλου και μετά από τόσα χρόνια από την καταστροφή, το ότι υπάρχουν σήμερα κρυπτοχριστιανοί, σημαίνει ότι ο Χριστός βασιλεύει μέσα στις καρδιές. Και αυτό το πράγμα είναι και παρήγορο και ελπιδοφόρο.

Εκδήλωση, στο πλαίσιο της σειράς «Ελεύθεροι διάλογοι», του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 14 Οκτωβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού.

Ο κ. Παναγιώτης Χαρατζόπουλος, Πρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Πειραιώς, φιλοξένησε τον δημοσιογράφο και συγγραφέα κ. Γεώργιο Παπαθανασόπουλο, σε μια συνάντηση με θέμα: «Οι Κρυπτοχριστιανοί, ένα διαρκές θαύμα στη σύγχρονη Τουρκία».

Η συνάντηση, μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Οι κρυπτοχριστιανοί, όπως σημειώνει ο κ. Παπαθανασόπουλος σε σχετικό βιβλίο του που αποτέλεσε και την αφορμή της συζήτησης, είναι μία ομάδα ανθρώπων, οι οποίοι προτίμησαν να συμπεριφέρονται ως μουσουλμάνοι, αλλά στην ψυχή τους παρέμειναν και παραμένουν ρωμιοί, ορθόδοξοι χριστιανοί και Έλληνες.

Πολλοί κρυπτοχριστιανοί, είναι απομεινάρια της μικρασιατικής καταστροφής του 1922, που η τρέχουσα χρονιά σηματοδοτεί την επέτειο των 100 χρόνων από αυτήν την καταστροφή.

Πολλοί είχαν βαπτιστεί χριστιανοί και έγιναν στην συνέχεια μουσουλμάνοι, ενώ

άλλοι έγιναν πολύ μικροί, έχοντας όμως την παράδοση από τους γονείς και τους παππούδες που ήξεραν τι σημαίνει Ελληνισμός. Και τους έβγαине η αγάπη, έστω και κρυφή, προς την Ορθοδοξία.

Το φαινόμενο του κρυπτοχριστιανισμού είναι μοναδικό στην παγκόσμια ιστορία των θρησκευμάτων, όπως έγραφε ο μακαριστός π. Γεώργιος Μεταλληνός, καθώς αποδεικνύει την ταύτιση του Ελληνισμού με την Ορθοδοξία και την δύναμη της πίστης του Έλληνα. Οι βίαιοι εξισλαμισμοί έφεραν και τον κρυπτοχριστιανισμό, ήδη από τον 14ο αιώνα.

Το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης, όπως επεσήμανε ο κ. Παπαθανασόπουλος, αντιμετωπίζοντας τη λαίλαπα των εξισλαμισμών έβλεπε ότι υπήρχαν δύο δρόμοι προς σωτηρία από την αποστασία τους, το μαρτύριο ή ο κρυπτοχριστιανισμός.

«Όποιοι είχαν ζέουσα πίστη και εξ αυτής απaráμιλλη γενναιότητα, ώστε να αποκηρύξουν τον μωαμεθανισμό δημόσια, κέρδιζαν τον στέφανο του μαρτυρίου.

Οι άλλοι, που φοβούνταν τον θάνατο, θεωρούνταν και πάλι μέλη της Εκκλησίας αν ασκούσαν τον χριστιανισμό μυστικά και όσο καλύτερα μπορούσαν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες.»

Σε ταξίδι του κ. Παπαθανασόπουλου την δεκαετία του 1990, στην Ιωνία, τον Πόντο και την Κωνσταντινούπολη, συνάντησε κάποιους χριστιανούς, τις συγκινητικές ιστορίες των οποίων περιγράφει στο βιβλίο του και αρκετές από αυτές περιέγραψε κατά την διάρκεια της συζήτησης.

«Στα μοναστήρια του Πόντου, μέσα στην τρομοκρατία που υπήρχε, έβλεπε κανείς πράγματα πρωτόφαντα τα οποία μπορεί να φανούν ότι είναι και απίστευτα.»

Όπως η περίπτωση του σαλού γέροντα Μουσταφά, τον οποίον συνάντησε ο συγγραφέας, κατά την επίσκεψη του στη Μονή Βαζελώνος, όπου την ώρα της κατάβασης από το μοναστήρι, από μια λόχη πετάχτηκε ένας αλλόκοτης εμφάνισης γέροντας.

Ήταν γόνος χριστιανών που τους σκότωσαν οι Τούρκοι και ζούσε σε μία πρωτόγονη κατάσταση, αλλά είχε και ένα κρυφό εκκλησάκι, όπου εκεί έκανε τις ακολουθίες του.

Όπως είπε στον συγγραφέα, οι Τούρκοι τον θεωρούν δικό τους και τον φωνάζουν Μουσταφά, αλλά εκείνος είναι βέρος ρωμιός. Οι γονείς του τον έταξαν στο μοναστήρι και τον ονόμασαν Ιωάννη. Στην καλύβα του, ζούσε για περισσότερα από εβδομήντα χρόνια και ευχαριστούσε τον Θεό, που δεν πέθανε το μοναστήρι στις μνήμες των ρωμιών.

Το βιβλίο του κ. Παπαθανασόπουλου περιγράφει προσωπικά βιώματα και είναι ίσως το μόνο βιβλίο που αναφέρεται στους σύγχρονους κρυπτοχριστιανούς, γι' αυτό και προχώρησε στην συγγραφή του.

Και όπως τόνισε στον επίλογο της συνάντησης:

«Ζούμε σε μια εποχή, που η λεγόμενη δύση παρακμάζει, ηθικά, πολιτιστικά. Σ'

αυτήν την κατηφόρα, θέλουν να μας εντάξουν κι εμάς, να μπούμε κι εμείς δηλαδή σε αυτήν την παρακμή, την οποία βέβαια ονομάζουν πρόοδο.

Σε αυτήν την εποχή, που οι χριστιανοί περνάμε δύσκολα και στην Ελλάδα, λόγω του ότι δεχόμαστε επίθεση πλύσης εγκεφάλου, υπάρχει μία ελπίδα. Και η ελπίδα είναι οι εστίες που υπάρχουν στην Ελλάδα, σε μοναστήρια και σε ενορίες.

Μία ελπίδα είναι και αυτή των κρυπτοχριστιανών στην Τουρκία. Γιατί με τόση καταπίεση, μετά από τόση πλύση εγκεφάλου και μετά από τόσα χρόνια από την καταστροφή, το ότι υπάρχουν σήμερα κρυπτοχριστιανοί, σημαίνει ότι ο Χριστός βασιλεύει μέσα στις καρδιές.

Μπορεί να μην το λένε, να μην μπορούν να το διακηρύξουν, όμως ζει στις ψυχές. Και αυτό το πράγμα είναι και παρήγορο και ελπιδοφόρο.»

[Τον διάλογο μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:](#)

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς